

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.230 van 24 oktober 2013
in de zaak A. 208.753/IX-7997**

In zake: Remi ZEEUWS
woonplaats kiezend te 3040 Huldenberg
Nijvelsebaan 31 A

tegen:

het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en Thomas Dreier
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpssteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 6 mei 2013, strekt ertoe aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest “een tweede dwangsom op te leggen van 3.000.000 euro per dag dat [het] voort in gebreke blijft uitvoering te geven aan het vernietigingsarrest nr. [...] 187.957 van 17 november 2008 en deze dwangsom verbeurd te verklaren met ingang van de dertigste kalenderdag te rekenen vanaf de dag waarop het te dezen tussen te komen arrest aan [het Brussels Hoofdstedelijk Gewest] zal betekend worden en dit tot op de dag dat het formele gedagtekende eindbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering genotificeerd wordt aan [Remi Zeeuws] en gepubliceerd in het Belgische Staatsblad”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 september 2013.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Thomas Dreier, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat het opleggen van een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is attaché (rang A1) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

3.2. In mei 2001 worden 44 Nederlandstalige of Franstalige betrekkingen van eerste attaché in de rang A2 bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vacant verklaard. Eén van deze betrekkingen is een betrekking van expert van hoog niveau bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise, dat ressorteert onder het bestuur Economie en Werkgelegenheid, waar verzoeker op dat ogenblik is geaffecteerd.

Drie personen stellen zich voor deze betrekking kandidaat, onder wie verzoeker en Liane Deweghe.

3.3. Op 21 november 2001 rangschikt de directieraad van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest Liane Deweghe als eerste kandidaat en verzoeker als tweede kandidaat, en draagt hij Liane Deweghe voor benoeming voor.

Bij besluit van 21 december 2001 benoemt de Brusselse Hoofdstedelijke Regering Liane Deweghe in de graad van eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise.

3.4. Bij arrest nr. 187.957 van 17 november 2008 vernietigt de Raad van State, op vordering van verzoeker, het voormelde besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 december 2001 houdende de benoeming van Liane Deweghe tot eerste attaché en de daaraan voorafgaande voordracht en rangschikking van de kandidaten, opgesteld door de directieraad van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op 21 november 2001. Het middel waarin verzoeker onder meer aanvoert dat geen deugdelijke vergelijking van zijn titels en verdiensten met deze van Liane Deweghe heeft plaatsgevonden, wordt gegrond bevonden.

3.5. Op 1 maart 2009 maant verzoeker de bevoegde staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan, met toepassing van artikel 36, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om over te gaan tot de uitvoering van het voormelde vernietigingsarrest. Hij vraagt in het bijzonder om de aangevatte bevorderingsprocedure af te sluiten door de twee vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

Op deze aanmaning volgt geen reactie.

Bij arrest nr. 195.266 van 15 juli 2009 legt de Raad van State, op vordering van verzoeker, aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een dwangsom

op van 3.000 euro voor elke dag dat het in gebreke blijft uitvoering te geven aan vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008. De dwangsom kan pas worden verbeurd vanaf 1 maart 2010, opdat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest alsnog de mogelijkheid zou hebben om de nieuwe taalkaders vast te stellen die voor het nemen van een rechtsgeldige benoemingsbeslissing noodzakelijk zijn.

Bij arrest nr. 202.728 van 1 april 2010 verwerpt de Raad van State de vordering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tot opheffing of opschorting van de opgelegde dwangsom. De Raad van State overweegt dat de procedure tot vaststelling van nieuwe taalkaders nog aan de gang is en onafgewerkt en dat het rechtsherstel dat moet worden verleend ingevolge vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008 nog verre van verwezenlijkt is, ook al heeft de directieraad ondertussen op 25 februari 2010 een nieuwe rangschikking van de kandidaten vastgesteld (zie hierna randnummer 3.7).

3.6. Met een aangetekende brief van 24 februari 2010 maant verzoeker de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aan, met verwijzing naar artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om de aangevatte bevorderingsprocedure af te sluiten.

3.7. Op 25 februari 2010 hervat de directieraad van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de procedure tot benoeming van een eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise. Na bespreking van de titels en verdiensten van de kandidaten, rangschikt de directieraad Liane Deweghe en verzoeker *ex aequo*.

Zowel verzoeker als Liane Deweghe dienen tegen deze rangschikking bezwaar in.

3.8. Met een brief van 24 maart 2010 antwoordt de kabinetsdirecteur van de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, als volgt op verzoekers aanmaning van 24 februari 2010:

“[...]”

Het is u niet onbekend dat de leden van de Directieraad van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op 25 februari vergaderd hebben en dat ze, overeenkomstig met het Regeringsbesluit van diezelfde dag, de bevorderingsprocedure van 2001 hervat hebben, vanaf de vergelijking van de diploma's en de verdiensten van de kandidaten.

U werd ex aequo geklasseerd. De kennisgeving van uw rangschikking werd u persoonlijk overgemaakt op 8 maart laatstleden.

Uw ingebrekestelling is bijgevolg niet gerechtvaardigd en het vervolg van de bevorderingsprocedure hangt af van de invoering van een nieuw taalkader dat momenteel wordt opgesteld.

[...]”

3.9. Op 1 juli 2010 stelt verzoeker bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in tegen “de afwijzende beslissing zoals die blijkt uit het niet afronden van de in 2001 aangevatte benoemingsprocedure”, alsook tegen “de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise”.

Bij arrest nr. 208.547 van 28 oktober 2010 verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing, omdat de door verzoeker bestreden beslissingen niet lijken te bestaan waardoor de vordering niet ontvankelijk is. Het beroep tot nietigverklaring wordt bij arrest nr. 215.324 van 26 september 2011 eveneens onontvankelijk bevonden.

3.10. Bij besluit van 5 juli 2010 van de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, wordt Liane Deweghe, op voorstel van de directieraad, aangewezen om de hogere functie van directeur (rang A3) bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise uit te oefenen vanaf 1 juni 2010.

3.11. Op 31 augustus 2010 worden verzoeker en Liane Deweghe door de directieraad gehoord over hun respectieve bezwaren tegen hun rangschikking voor de functie van eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), bij het

Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise. De directieraad wenst over meer tijd te beschikken om alle elementen te analyseren en beslist om het dossier in beraad te houden en op een volgende vergadering te bespreken.

3.12. Met een aangetekende brief van 19 december 2010 maant verzoeker de bevoegde staatssecretaris opnieuw aan, met toepassing van artikel 36, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om over te gaan tot de uitvoering van vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008. Hij vraagt andermaal om de aangevatte bevorderingsprocedure af te sluiten door de twee vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

Op deze aanmaning volgt geen reactie.

Op 1 februari 2011 stelt verzoeker bij de Raad van State een vordering in om aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een dwangsom op te leggen van 10.000 euro per dag dat het voort in gebreke blijft uitvoering te geven aan vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008 en deze dwangsom verbeurd te verklaren met ingang van de dertigste kalenderdag te rekenen vanaf de dag waarop het tussen te komen arrest aan de verwerende partij zal worden betekend, tot op de dag dat het eindbesluit zal worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Bij arrest nr. 213.386 van 23 mei 2011 verwerpt de Raad van State deze vordering, omdat reeds bij arrest nr. 195.266 van 15 juli 2009 aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een dwangsom werd opgelegd. De Raad van State oordeelt dat de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet in de mogelijkheid voorzien om een reeds eerder opgelegde dwangsom alsnog te verhogen en evenmin om naast een reeds eerder opgelegde dwangsom een bijkomende dwangsom op te leggen teneinde de uitvoering van hetzelfde vernietigingsarrest af te dwingen.

3.13. Op 24 januari 2011 stelt verzoeker bij de Raad van State een

beroep tot nietigverklaring in tegen het besluit van 5 juli 2010 van de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, waarbij Liane Deweghe wordt aangewezen om de hogere functie van directeur bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise uit te oefenen.

Bij arrest nr. 217.722 van 6 februari 2012 verwerpt de Raad van State dit beroep wegens de laattijdigheid ervan.

3.14. Met aangetekende brieven van 13 mei 2011 en 26 juli 2011 maant verzoeker de Brusselse Hoofdstedelijke Regering nogmaals aan, met verwijzing naar artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om de aangevatte bevorderingsprocedure af te sluiten.

3.15. Bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 7 juli 2011 worden de taalkaders van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest opnieuw vastgesteld. Dit besluit is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 augustus 2011 en is diezelfde dag in werking getreden.

3.16. Met een aangetekende brief van 10 augustus 2011 maant verzoeker de bevoegde staatssecretaris opnieuw aan, met toepassing van artikel 36, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om over te gaan tot de uitvoering van vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008. Hij vraagt andermaal om de aangevatte bevorderingsprocedure af te sluiten door de twee vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

Op 13 september 2011 stelt verzoeker bij de Raad van State een vordering in om aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een dwangsom op te leggen van 1.000.000 euro per dag dat het voort in gebreke blijft uitvoering te geven aan vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008 en deze dwangsom verbeurd te verklaren met ingang van de dertigste kalenderdag te rekenen vanaf de dag waarop het tussen te komen arrest aan de verwerende partij

zal worden betekend, tot op de dag dat het formele gedagtekende eindbesluit zal worden genotificeerd aan verzoeker.

Bij arrest nr. 216.670 van 5 december 2011 verwerpt de Raad van State de vordering als onontvankelijk, omdat deze wezenlijk hetzelfde voorwerp en oogmerk heeft als de vordering waarover arrest nr. 213.386 van 23 mei 2011 uitspraak heeft gedaan en de Raad van State met het laatstgenoemde arrest zijn rechtsmacht dienaangaande heeft uitgeput.

3.17. Met een brief van 28 september 2011 antwoordt de staatssecretaris op verzoekers aanmaningen van 26 juli 2011 en 10 augustus 2011 dat de bevorderingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise “terug [zal] worden opgenomen, nu de nieuwe taalkaders in werking zijn getreden op 10 augustus 2011”, en dat verzoeker van “de uitkomst ervan” op de hoogte zal worden gebracht.

3.18. Op 6 december 2011 stelt verzoeker bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in tegen “de afwijzende beslissing om de in 2001 aangevatte bevorderingsprocedure [van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise] te hernemen”, evenals – althans wat het beroep tot nietigverklaring betreft – tegen “de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise”.

Bij arrest nr. 218.894 van 16 april 2012 verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing omdat deze vordering haar voorwerp heeft verloren en bijgevolg niet ontvankelijk is. Bij beslissing van 8 maart 2012 heeft de Brusselse Hoofdstedelijke Regering immers de vacantverklaring van de betrokken functie ingetrokken en derhalve afgezien van de bevorderingsprocedure (zie hierna randnummer 3.19). Aldus heeft de Brusselse Hoofdstedelijke Regering een

uitdrukkelijke eindbeslissing genomen over de kwestieuze bevorderingsprocedure, die in de plaats is gekomen van de bestreden fictieve weigeringsbeslissing om de bevorderingsprocedure af te sluiten.

Bij arrest nr. 223.386 van 6 mei 2013 wordt ook het beroep tot nietigverklaring als onontvankelijk verworpen wegens het teloorgaan van het voorwerp van het beroep.

3.19. Met een brief van 9 maart 2012 deelt de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, aan verzoeker mede:

“[...]

In navolging van het voormelde arrest [nr. 187.957 van 17 november 2008], bericht ik u dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering in de vergadering van donderdag 8 maart jl. besloten heeft om de handeling betreffende de vacantverklaring van de bevorderingsbetrekking van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brucefo, in te trekken.

De functie van eerste attaché bij het Brucefo is immers geëvolueerd sinds 2001, gelet op de gewijzigde controletechnieken en -methoden en de nieuwe apparatuur van het Brucefo. De vereisten die in 2001 werden gesteld voor de betrekking zijn bijgevolg niet meer actueel.

Binnen afzienbare tijd zullen een reeks bevorderingsbetrekkingen vacant verklaard worden binnen het ministerie en onder meer het Brucefo, zodat de gelijke behandeling wordt gegarandeerd van alle ambtenaren die voldoen aan de geactualiseerde voorwaarden van de vacantverklaring. De kandidaturen kunnen op die manier ook geactualiseerd worden.

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering ziet dus af van de voormelde bevorderingsprocedure.”

Met een brief van 14 maart 2012 vraagt verzoeker aan het kabinet van de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, een afschrift van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 8 maart 2012, evenals van de eventuele adviezen die voor het nemen van deze beslissing werden uitgebracht.

3.20. Op 3 mei 2012 stelt verzoeker bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring in tegen de beslissing van de Brusselse Hoofdstedelijke

Regering van 8 maart 2012 waarbij de vacantverklaring van de betrekking van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise wordt ingetrokken (zaak A. 204.723/IX-7655).

Deze zaak is nog hangende.

3.21. Met een aangetekende brief van 21 maart 2013 maant verzoeker de bevoegde staatssecretaris opnieuw aan, met toepassing van artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om over te gaan tot de uitvoering van vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008. Hij vraagt andermaal om de aangevatte bevorderingsprocedure af te sluiten door de twee vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

3.22. Met een brief van 25 april 2013 antwoordt de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, dat bij brief van 9 maart 2012 aan verzoeker nochtans werd meegedeeld dat van de desbetreffende benoemingsprocedure werd afgezien. De staatssecretaris stelt dat “deze benoemingsprocedure [hiermee werd] afgesloten en [...] uitvoering [werd] gegeven aan het voormelde arrest”, zodat geen sprake is van een in gebreke blijven van de overheid.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

Pleitnota van verzoeker

4. Verzoeker legt ter terechtzitting een pleitnota neer.

5. De verwerende partij vraagt om deze pleitnota uit de debatten te weren omdat het procedurereglement voor de Raad van State niet in een dergelijk processtuk voorziet.

Beoordeling

6. Het koninklijk besluit van 2 april 1991 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State inzake de dwangsom’ voorziet niet in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk neer te leggen. Het is de partijen echter wel toegestaan om nieuwe feiten, die een invloed kunnen hebben op de ontvankelijkheid of de gegrondheid van de vordering, aan de Raad van State ter kennis te brengen. In zoverre de door verzoeker neergelegde pleitnota op dergelijke feiten betrekking heeft, kan ze dan ook bij de zaak worden betrokken. In zoverre de pleitnota geen betrekking heeft op dergelijke feiten, maar de neerslag vormt van de uiteenzetting ter zitting, wordt ze niet als een processtuk, maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

Standpunt van de partijen

7. Verzoeker stelt dat de verwerende partij geen uitvoering heeft gegeven aan vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008, aangezien zij geen formeel besluit neerlegt – enkel de agenda van de vergadering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 8 maart 2012 – waaruit blijkt dat zij een beslissing heeft genomen waarmee zij de te hernemen bevorderingsprocedure wettig afsluit. Volgens verzoeker is de brief van de staatssecretaris van 9 maart 2012 geen formeel besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, omdat hij niet “gedagtekend” is door twee ministers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest; hij bevat geen beslissing van het bevoegde administratieve orgaan, laat staan dat hij “gelijkvormig met het recht” zou zijn. Verzoeker vraagt dat “de briefkes” met toepassing van artikel 159 van de Grondwet buiten beschouwing worden gelaten.

Voorts stelt verzoeker dat, daargelaten de vraag of de brief van 9 maart 2012 “wettig is genomen”, de verwerende partij in elk geval tot en met

8 maart 2012 geen beslissing heeft genomen met betrekking tot het rechtsherstel waartoe vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008 haar verplicht.

Ten slotte betoogt verzoeker dat het opleggen van een tweede dwangsom geen uitspraak impliceert over het feit of de brief van 9 maart 2012 al dan niet een eindbeslissing bevat en zeker niet of die beslissing al dan niet wettig is genomen. Indien zou blijken dat de brief van 9 maart 2012 toch het formele besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bevat over de te hernemen bevorderingsprocedure, dan zou de verwerende partij volgens verzoeker geen dwangsom moeten betalen. Indien de verwerende partij binnen dertig dagen na het opleggen van een tweede dwangsom een formeel besluit zou nemen, dan zou zij evenmin moeten betalen omdat het doel van het tweede dwangsomarrest dan zou zijn bereikt. Volgens verzoeker is het enkel indien de verwerende partij opnieuw met een brief weigert uitvoering te geven aan de verplichting die op haar rust na vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008 én verzoeker aantoont dat die brief onwettig is, dat de tweede dwangsom effectief wordt verbeurd.

8. De verwerende partij antwoordt dat zij op 8 maart 2012 de vacantverklaring van de betrekking van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise heeft ingetrokken en bij brief van 9 maart 2012 daarvan kennis heeft gegeven aan verzoeker. Zodoende heeft zij het rechtsherstel verleend waartoe zij na vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008 van de Raad van State was gehouden.

De verwerende partij wijst erop dat de Raad van State reeds in arrest nr. 218.894 van 16 april 2012 en arrest nr. 223.386 van 6 mei 2013 oordeelde dat zij op 8 maart 2012 uitdrukkelijk een eindbeslissing heeft genomen over de bevorderingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise, en dat zij aldus onmiskenbaar te kennen heeft gegeven níet te weigeren die bevorderingsprocedure af te sluiten. Zij betwist dat zij haar besluit van 8 maart 2012 niet zou hebben neergelegd. Dit gebeurde reeds eerder in de procedure A. 204.723/IX-7655 en het desbetreffende

stuk werd ook nu opgenomen in het administratief dossier.

De verwerende partij ontkent dat zij – zoals verzoeker beweert – in ieder geval tot en met 8 maart 2012 geen beslissing zou hebben genomen inzake het rechtsherstel waartoe vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008 haar verplicht. De intrekking werkt immers terug *ex tunc*, zodat rechtsherstel werd verleend vanaf 21 december 2001 – datum van de vernietigde benoeming van Liane Deweghe tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise.

De verwerende partij stelt ten slotte dat verzoeker eigenlijk preventief een tweede dwangsom wenst opgelegd te zien, wat niet de bedoeling is van een dwangsom. Indien verzoekers redenering zou worden gevolgd, dan zou eraan worden voorbijgegaan dat wel degelijk rechtsherstel werd verleend en dat niet wordt geweigerd om vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008 uit te voeren.

Beoordeling

9. Luidens artikel 36, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is het verzoek tot het opleggen van een dwangsom slechts ontvankelijk wanneer verzoeker de overheid bij een ter post aangetekende brief heeft aangemaand tot het nemen van een nieuwe beslissing en er ten minste drie maanden verlopen zijn vanaf de kennisgeving van het vernietigingsarrest.

10. Artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 april 1991 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State inzake de dwangsom’ bepaalt:

“Het verzoekschrift is slechts ontvankelijk nadat de overheid geweigerd heeft gehoor te geven aan de aanmaning tot het nemen van een nieuwe beslissing of, bij stilzwijgendheid van de overheid, na het verstrijken van een termijn van één maand volgend op de aanmaning.”

11. In dit geval heeft verzoeker met een aangetekende brief van 21 maart 2013 de verwerende partij aangemaand om na vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008 van de Raad van State de bevorderingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise af te sluiten door de twee vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen. Verzoeker verwees daarbij uitdrukkelijk naar artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Voorts waren op het ogenblik van het indienen van het voorliggende verzoekschrift meer dan drie maanden verstreken sinds de kennisgeving van het voormelde vernietigingsarrest aan de verwerende partij.

12. Verzoeker gaat ervan uit dat ook aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde die is bepaald in artikel 2 van het koninklijk besluit van 2 april 1991 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State inzake de dwangsom’ is voldaan. Hij argumenteert in dit verband dat de verwerende partij zijn aanmaning van 21 maart 2013 heeft beantwoord met een brief van 25 april 2013 waarin zij stelt dat bij brief van 9 maart 2012 werd meegedeeld “dat van de betreffende benoemingsprocedure is afgezien”. Aangezien evenwel die brief van 9 maart 2012 geen formeel besluit uitmaakt, bij gebrek aan “dagtekening” door twee ministers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, is volgens verzoeker zijn aanmaning van 21 maart 2013 onbeantwoord gebleven, zodat er aanleiding is om aan de verwerende partij een dwangsom op te leggen. In elk geval zou de verwerende partij hebben nagelaten een beslissing te nemen tot en met 8 maart 2012.

13. Dit standpunt van verzoeker kan evenwel niet worden bijgevalen.

De Raad van State heeft in zijn arresten nr. 218.894 van 16 april 2012 en nr. 223.386 van 6 mei 2013 geoordeeld dat de verwerende partij op 8 maart 2012 uitdrukkelijk een eindbeslissing heeft genomen over de bevorderingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels

Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise – de vacantverklaring van de betrekking wordt ingetrokken en van de bevorderingsprocedure wordt afgezien – en dat noch de eventuele onwettigheid van die eindbeslissing, noch de omstandigheid dat ze nog het voorwerp uitmaakt van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State, afbreuk doen aan de vaststelling dat de verwerende partij met die beslissing onmiskenbaar te kennen heeft gegeven niet te weigeren de voormelde bevorderingsprocedure af te sluiten.

De Raad van State bevestigt deze beoordeling voor de voorliggende zaak. Een eventuele vernietiging van de beslissing van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 8 maart 2012 waarbij de vacantverklaring van de betrekking van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise wordt ingetrokken en wordt afgezien van de bevorderingsprocedure, zou nog niet betekenen dat moet worden besloten dat de verwerende partij “geweigerd heeft gehoor te geven” aan verzoekers aanmaning van 21 maart 2013 of zelfs “stilzwijgend” is gebleven na die aanmaning. Integendeel moet worden vastgesteld dat de verwerende partij reeds op 8 maart 2012 – dus vóór de aanmaning van 21 maart 2013 – een eindbeslissing heeft genomen met het oog op het rechtsherstel waartoe zij op grond van vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008 gehouden is en dat verzoeker daarvan met een brief van 9 maart 2012 in kennis is gesteld. Verzoekers aanmaning van 21 maart 2013 berust derhalve op de verkeerde premisse dat de verwerende partij nog geen uitvoering heeft gegeven aan vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008. Hoewel de verwerende partij na die aanmaning geen nieuwe beslissing meer heeft genomen en zich ertoe heeft beperkt te verwijzen naar haar beslissing van 8 maart 2012, kan haar geen stilzitten worden verweten in de zin van artikel 2, tweede lid, van het voornoemde koninklijk besluit van 2 april 1991.

Zelfs indien zou moeten worden aangenomen dat de verwerende partij vóór 8 maart 2012 heeft nagelaten een beslissing te nemen, zoals verzoeker betoogt, is de vordering tot het opleggen van een tweede dwangsom niet

ontvankelijk, aangezien een dwangsom niet kan worden opgelegd voor een stilzitten in het verleden. De vordering tot het opleggen van een dwangsom is immers toekomstgericht: ze strekt ertoe de overheid te bewegen tot een handeling ter uitvoering van een eerder uitgesproken vernietigingsarrest. De verwerende partij heeft op 8 maart 2012 een dergelijke handeling gesteld.

14. Uit wat voorafgaat dient te worden besloten – zo nodig ambtshalve – dat de voorliggende vordering niet ontvankelijk is.

VI. Geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep

15. In het auditoraatsverslag wordt, ingaand op een vraag in die zin in de nota van de verwerende partij, voorgesteld om met toepassing van artikel 37 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan verzoeker een geldboete van 250 euro op te leggen wegens kennelijk onrechtmatig beroep. Ter adstructie wordt er in dat verslag op gewezen dat de Raad van State in zijn voormelde arresten nr. 218.894 van 16 april 2012 en nr. 223.386 van 6 mei 2013 reeds heeft geoordeeld dat de verwerende partij op 8 maart 2012 een eindbeslissing heeft genomen over de bevorderingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise en aldus te kennen heeft gegeven niet te weigeren uitvoering te geven aan vernietigingsarrest nr. 187.957 van 17 november 2008. De verwerende partij heeft bovendien in een brief van 25 april 2013 aan verzoeker gewezen op haar beslissing van 8 maart 2012. Voor verzoeker moet dan ook van meet af aan duidelijk zijn geweest dat een vordering tot het opleggen van een tweede dwangsom geen gunstig gevolg zou kunnen krijgen.

16. In de voormelde arresten heeft de Raad van State inderdaad geoordeeld, zoals hiervóór onder randnummer 13 reeds werd vastgesteld, dat de verwerende partij op 8 maart 2012 een eindbeslissing heeft genomen over de bevorderingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise. Het eerstgenoemde arrest betreft

evenwel een tussenarrest dat dit oordeel slechts voorlopig heeft uitgesproken, zodat verzoeker alsnog vermocht te hopen dat de Raad van de State bij de definitieve beslechting van de zaak alsnog zijn standpunt zou bijvallen. Het laatstgenoemde arrest dateert van 6 mei 2013 en was aan verzoeker nog niet ter kennis gebracht op het ogenblik dat hij de voorliggende vordering instelde, zodat hij er geen rekening mee kon houden. De brief van 25 april 2013 die hij vanwege de verwerende partij heeft ontvangen, vermocht in de visie van verzoeker een standpunt in te houden waarmee hij het niet eens hoefde te zijn.

17. In die omstandigheden stelt de Raad van State vast dat er geen aanleiding is om aan verzoeker een geldboete op te leggen wegens kennelijk onrechtmatig beroep.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 oktober 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren